

i Udvalget, skal jeg til 3die Behandling stille et Ændringsforslag, hvorved Fyrstippernes Lønninger forøges noget, — jeg havde tænkt mig f. Ex. med 200 Kr. aarlig. — Der er endelig endnu en enkelt Embedsstilling, hvorom der er Tale; det er Fyringenieurens Stilling. Her synes jeg, at Sagen stiller sig endel anderledes; thi medens de andre Bestillingsmænd, hvorom der tidligere har været Tale, nemlig Fyrstippere og Fyrimestre, ikke for Liden have kongelig Udnævnelse, har Fyringenieuren det nu, saa at det forekommer mig, at man ikke med Frie kan sige, at man ved ogsaa nu at lade Stillingen være pensionsberettiget, foretager nogen Udvidelse af Pensionsloven. Omstændighederne gjorde, at den Mand, der nu beklæder Stillingen, fik kongelig Udnævnelse i 1852, og Pensionsloven for Monarkiets Embedsmænd af 1858 bevarede jo Pensionsretten for dem, der dengang havde den, saa at det ikke alene forekommer mig — hvad der naturligvis er utvivlsomt — at den Mand, der nu er i denne Stilling, maa beholde sin Pensionsret, men ogsaa, at Stillingen endnu, forsaavidt man ikke nu gjør en Forandring deri ved en ny Lov, maa være pensionsberettiget. Det er derfor ingen Udvidelse af Pensionslovens Omraade at tildele denne Stilling kongelig Udnævnelse og Pensionsret, men det vilde være en Ydstrækning i denne Lov, naar man ophævede denne Ret. Jeg skal tilmed bemærke, at Stillingen i og for sig er fuldstændig af en saadan Væbskaffenhed, at man tør sige, at saagodtsom alle Stillinger af lignende Betydning og Omfang have Pensionsberettigelse, og endelig skal jeg endnu bemærke, at ved tidligere Forhandlinger om denne Sag i Folkethinget, hvor der var megen Vanskelighed ved at faae Lønningerne satte igjennem paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, har Fyringenieurens Stilling ret været under Omtale, men det er bestændig med betydeligt Flertal blevet vedtaget, at der til denne Stilling skal høve kongelig Udnævnelse. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre det ærede Thing til idetmindste i dette særegne Spørgsmaal at følge mig.

Ordføreren (S. A. Hansen): I Anledning af, hvad den ærede Minister har anført, skal jeg bemærke, at sidste Gang, da et saadant Forslag til Lønninger for Fyrvesenet forelaa, var i 1869—70, om jeg husker ret. Thinget har siden den Tid et Par Gange gjort alvorlige Forsøg paa at faae en ny Pensionslov med visse Ændringer fra den nuggældende, og den Gang,

da det stod for os, at noget Saadant var gjørligt, er det en Selvfølge, at Opmærksomheden ikke saa stærkt var henvendt paa, hvad der kunde gjøres overfor Spørgsmaalet om kongelig Udnævnelse; men da det har senere viist sig, at de følgende Ministre have været bestemt imod at gjøre nogenstomhelst Lempelse i den nuggældende Pensionslov, er selvsjælgelig Opmærksomheden netop derved draget særlig hen paa Spørgsmaalet om, hvad Folkethinget kan gjøre ligeoverfor Regeringens Modstand. Derfor mener jeg saavel som Flertallet, at det Æneste, vi kunne gjøre som Modvægt mod Regeringens Modstand mod at give en ny og for Statskassen noget billigere Pensionslov, er, at vi modfætte os enhver Udvidelse af kongelig Udnævnelse ud over den, som allerede findes i de nuggældende Lønningslove. Jeg vil derfor antage, at dersom det ærede Thing ved denne Leilighed skulde gaa hen og forkaste Forslagene under Nr. 1 og 2, maatte dette betragtes som en Erkjendelse af, at man vilde kunne være tilfreds med den nuggældende Pensionslov, uden at gjøre Skridt til at faae den forandret; men jeg tror ikke, at dette er Stemningen. — Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Fyringenieuren skal jeg bemærke overfor, hvad den hiftværende Marineminister nu yttrede, at den nuværende Fyringenieur vel har kongelig Udnævnelse, men det er slet af personlige Hensyn. Det er ligesom naar man paa Jimantsloven giver personlige Tillæg til en enkelt Embedsmænd i et vist bestemt Embede, fordi man erkjender, at han netop i dette særlige Embede har særlig Fortjeneste; men naar man giver Lønningslove, er det ikke af Hensyn til en enkelt, til en vis given Tid værende Embedsmænd i et vist Embede, at man bestemmer Lønnen, men saa er det Noget, som skal gjælde for samtlige følgende Embedsmænd i dette Embede, altsaa uden Hensyn til særlige Fortjenester. Derfor forekommer det mig, at det Exempel, som den ærede Minister paabe- raabte sig, at den Nuværende har kongelig Udnævnelse, ikke rammer, naar Talen er om en Lønningslov. Nu har den ærede Marineminister maaste Ret — jeg tør ikke srag modfise ham — i, at dersom denne Lov ikke udkommer, kunde der ogsaa gives en følgende Fyringenieur kongelig Udnævnelse, men jeg antager, at den ærede Marineminister paa den anden Side vil være enig med mig i, at dersom denne Lov udkommer og ikke giver ham kongelig Udnævnelse, saa kan hans Oftermand ikke faae den (Marineministereu: Ja, selvsjælgelig). Derom ere vi altsaa enige.